

ΛΑΙΟΣ

Θαλείας Φλωρά - Καραβία.

Νεράδες του Πηνειού.

* ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΑΙ *

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΚΑΛΛΙΒΩΣΚΑΣ

ΖΩΓΡΑΦΟΣ ούτος ἀπέθανεν ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Μαΐου τοῦ 1877 ἔτους, ἐνθα γέρων εἶχεν ἀποκατασταθῆ. Ἐγενήθη εἰς τὴν Ζάκυνθον τῇ 20 Ιουνίου τοῦ 1806 ἔτους. Ἡτο μαθητής τοῦ διασήμου Καντούνη. Ἐπειτα μετέβη πρὸς τελειοπόιουν εἰς τὴν Ἰταλίαν, ὅπου ἔμεινεν ἐπὶ δώδεκα περίπου ἔτη σπουδῶν καὶ ἀντιγράφων εἰς Φλωρεντίαν καὶ Ρώμην. Ἡτο ἐπικαλέστατος καὶ φιλόπονος. Αἱ ἀπὸ τὰς πινακοθήκας ἀντιγραφαὶ του ἐπωλοῦντο ἀδρῶς εἰς τοὺς ξένους. Ἡτο ἀντιγράφεις ἐπιδειξιώτατος τῶν ἀριστουργημάτων τῆς τέχνης. Διὰ τῶν ἀντιγραφῶν ἐποιεῖτο τὰ πρός τὸ ζῆν.

Ἐπιστρέψας εἰς τὴν γενέτειραν αὐτοῦ πατρίδα φιλοπόνως εἰργάζετο. Ἐκαμεν ἀρκετὰς προσωπογραφίας. Κατεγίνετο εἰς τὴν ἀγιογραφίαν. "Ομως αἱ ἀγιογραφίαι του, αἱ εὐρισκόμεναι εἰς Ἐκκλησίας Ζακύνθου, Πατρῶν καὶ Λευκάδος, εἶναι κατὰ πολὺ κατώτεραι του διδασκάλου του Καντούνη.

Ἐπὶ Ἀγγλικῆς Προστασίας, εἰς τὰς δημοσίας σχολὰς ἐδιδάσκετο ἡ ἰνγονογραφία ἀπὸ εἰδικοὺς διδασκάλους. Ἡτο κενή ἡ θέσις του Λυκείου

Ζακύνθου καὶ ὁ Καλλιβωκᾶς ἥθελε νὰ συναγωνισθῇ. Ἀρχων τῆς Παιδείας ἦτο ὁ σοφὸς Μουσοκύδης.

Ἴδον ἡ σχετικὴ ἔκθεσις διὰ τὸν διορισμὸν του Καλλιβωκᾶ.

«Ζάκυνθος. — Σκιαγραφία. — Πιστωτικὸν τῆς »18 Αὐγούστου 1817 παρὰ τῶν διδασκάλων »τῆς σκιαγραφίας καὶ ζωγραφίας τῆς ἐν Φλωρεντίᾳ αὐτόκρατορικῆς καὶ βασιλικῆς τῶν ωραίων »τεχνῶν Ἀκαδημίας μαρτυρεῖ ὅτι ὁ κύριος Διονύσιος Καλλιβωκᾶς, ζακύνθιος τὴν πατρίδα »μετὰ πολλῆς ἐπιδόσεως ἐπαιδεύει ύθη τὴν »ζωγραφίαν καὶ ὅτι πάντες δικαιοσύνην »ην ἀπονέμοντες πρόστις τε τὴν κοσμίαν »αὐτοῦ συμπεριφοράν καὶ τὴν ἄλλην τὴν »τοῦ ἀνδρὸς ἥθικὴν διαγωγὴν, ἐσωζονταις »γλυκεῖαν τὴν μνήμην αὐτοῦ ἐν ἐκείνῃ τῇ πόλει. »Αλλὰ ἐγὼ αὐτὸς εἰδον ἐν Ζακύνθῳ πολλὰ ὑπὸ »τοῦ κυρίου Καλλιβωκᾶ φιλοπονηθέντα ἀπότομος φραφαὶ τῶν πινάκων τῶν ἐνδόξων καλλιτεχνῶν, »καὶ ἀλλὰ ἔδια αὐτοῦ πρωτότυπα ἔργα, ὅλην σχεδίου ἀπαρτίζοντα πινακοθήκην, οὐδέ τις τιμῶν τὴν ἀλήθειαν, ἥδυνατο νὰ μὴ ὅμοιογήσῃ τὴν περὶ τὴν τέχνην αὐτοῦ ἐμπειρίαν. Πάντα δὲ ταῦτα τὰ ἔργα μετὰ τῆς δεούσης λεπτομερείας »ἐξηρίθμησεν ἀρτίως μία τῶν παρόντων ἡμῖν ἐφημερίδων, ἢ «Φωνὴ τοῦ Ιονίου». Πρὸς ταῦτα δὲ σκοπῶν καὶ ποδὸς τὴν ἀξιέπαινον αὐτοῦ διαγωγὴν καὶ τὸ καθῆκον ἀμά του νὰ ἐνθαρρύνῃ τις ἀνδρας ἀφειδῶς καὶ χοήματα ἀναλώσαντας